

використанням фінансових ресурсів також може призвести до зловживань. Для мінімізації цих ризиків необхідний постійний моніторинг і належний нагляд за реалізацією проектів підтримки.

Державна підтримка малого підприємництва є важливим елементом економічного зростання України. Забезпечення сприятливих умов для розвитку малого бізнесу, таких як доступ до фінансових ресурсів, спрощення адміністративних процедур, підтримка інновацій та розвиток інфраструктури, є ключовими напрямками державного регулювання. Водночас для досягнення максимальної ефективності цієї політики необхідно враховувати можливі ризики та забезпечити належний контроль за її реалізацією. Завдяки цим заходам малий бізнес зможе відігравати значну роль у подальшому економічному розвитку країни.

Список використаних джерел:

1. Вебсайт Міністерства економіки України. Режим доступу: <https://www.me.gov.ua/News/Detail?lang=uk-UA&id=e19ed500-b0fe-4c43-a7e9-86d9a7b5362b&title=Robota-Ponad14-000>
2. Малий і середній бізнес у пошуках місця в стратегії економічного зростання в Україні: аналітична доповідь. Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Table/Jalilo19/002.htm>

УДК 332.012.324

Кадиров Е.Е., аспірант

Пакош О.О., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА: ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА АКТУАЛЬНІ ВИКЛИКИ

Мале підприємництво є однією з ключових складових сучасної економіки, що забезпечує динамічний розвиток та економічну стабільність. В умовах посилення глобалізаційних процесів, економічних криз та соціальних потрясінь роль малого бізнесу зростає, оскільки саме він здатен швидко адаптуватися до змін ринкового середовища. Малі підприємства активно впроваджують інновації, сприяють розвитку науково-технічного прогресу, а також створюють нові робочі місця. Проте, незважаючи на значні переваги малого підприємництва, його розвиток неможливий без відповідної підтримки з боку держави. Систематичне державне регулювання стає необхідною умовою для забезпечення сталого зростання цього сектору, особливо в умовах сучасних викликів, таких як пандемія, фінансові кризи та військові конфлікти.

Державне регулювання малого підприємництва включає комплекс заходів, спрямованих на створення сприятливих умов для функціонування бізнесу, що має особливе значення для забезпечення економічної стабільності. Теоретичні основи державного регулювання базуються на таких ключових категоріях, як «державне управління», «державний контроль», «державне керування» та «державна підтримка». У міжнародній практиці широко використовується термін «state regulation», який охоплює не тільки контроль та нагляд, але й стимулювання розвитку економіки шляхом надання фінансової допомоги, створення умов для доступу до ринків та захисту прав підприємців. Державне регулювання малого бізнесу в Україні розглядається як один з основних інструментів стимулювання економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності національної економіки.

Роль держави у підтримці малого підприємництва в умовах сучасних викликів неможливо переоцінити. Малі підприємства не мають достатніх ресурсів для самостійного протистояння глобальним загрозам, таким як пандемії та економічні кризи. Саме тому державна підтримка стає вирішальним фактором для забезпечення стійкості та розвитку бізнесу [1, с.25]. Державне регулювання може включати фінансові стимули, такі як гранти, субсидії, кредити з пільговими умовами, а також зменшення податкового навантаження. Ці заходи дозволяють малим підприємствам не тільки залишатися на плаву під час криз, але й розвиватися, освоювати нові ринки та впроваджувати інноваційні рішення.

Одним з ключових аспектів державного регулювання є створення сприятливого інституційного середовища, яке включає спрощення адміністративних процедур, зменшення бюрократичних бар'єрів та забезпечення прозорості у взаємодії між державою і бізнесом. Доступ до ринків та можливості отримати консультаційну підтримку також є важливими елементами цього процесу. В Україні малий бізнес потребує підтримки не лише у фінансовому аспекті, але й у правовому та організаційному плані. Належним чином розроблені державні програми підтримки дозволяють підприємцям легше долати труднощі, що виникають на різних етапах їхньої діяльності.

Проте сучасні умови вимагають від державного регулювання більшої гнучкості та адаптивності. Швидкі зміни в економіці, пов'язані з новими технологіями, викликами глобального ринку та екологічними факторами, потребують оперативного реагування з боку уряду. Державне регулювання має враховувати специфіку малого бізнесу та бути спрямоване на підвищення його конкурентоспроможності як на національному, так і на міжнародному рівні. Сучасний світ диктує нові умови, коли для забезпечення сталого розвитку необхідно не тільки підтримувати існуючі бізнеси, але й створювати умови для виникнення нових інноваційних компаній.

Ефективне державне регулювання малого підприємництва потребує комплексного підходу, що включає як макроекономічні важелі, так і специфічні інструменти підтримки на рівні окремих секторів. Зокрема, слід звернути увагу на важливість інвестицій в інновації та науково-технічний розвиток. Держава може відігравати провідну роль у стимулюванні інноваційної активності підприємств через надання доступу до сучасних технологій, розвиток інфраструктури для підприємництва, а також створення спеціальних програм для підтримки стартапів та інноваційних проектів [2, с.25].

Державне регулювання малого підприємництва є важливим елементом забезпечення економічного розвитку та стабільності в країні. У сучасних умовах, коли малий бізнес стикається з численними викликами, роль держави стає вирішальною у створенні сприятливих умов для його розвитку. Впровадження ефективних інструментів регулювання, фінансової та консультаційної підтримки, а також зменшення адміністративних бар'єрів дозволять забезпечити сталий розвиток підприємництва та підвищити його внесок в економіку країни. Таким чином, державне регулювання стає не просто необхідністю, а ключовим фактором стабільності та зростання національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Апостолук О.Ю. Державна фінансова підтримка інноваційного розвитку малого підприємництва : матеріали VIII Міжнар. бізнес-форуму [«Проблеми та перспективи розвитку інноваційної діяльності в Україні»], (м. Київ, 19 березня 2015 р.) Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. С. 25–26.

2. Балановська Т.І. Особливості функціонування малого підприємництва в Україні / Т.І. Балановська, О.П. Гоголя, К.Л. Тужик. Інноваційна економіка: Всеукраїнський науково-виробничий журнал. 2012 № 8. (34). С. 22-31

УДК 378

Вергун М. О., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРОБЛЕМАТИКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Інвестиційне забезпечення інфраструктури підприємницьких університетів під час війни є складною та багатоаспектною проблемою, що вимагає комплексного підходу. Військові конфлікти значно ускладнюють залучення інвестицій через низку факторів, які чинять тиск на всі аспекти функціонування університетів. Так це, зокрема, невизначеність щодо тривалості та масштабів військових дій, зростання економічних ризиків, зниження загальної стабільності в країні, а також відтік інтелектуального капіталу через міграцію або вимушену релокацію науковців і студентів.

Підприємницькі університети в умовах війни стикаються з серйозними викликами, пов'язаними з пошкодженням або руйнуванням фізичної інфраструктури: кампусів, лабораторій, навчальних корпусів та інших об'єктів, які є критично важливими для нормального функціонування навчального процесу та наукових досліджень. Відновлення або модернізація інфраструктури потребують значних фінансових ресурсів, які важко залучити під час військових дій, коли економічні пріоритети держави зміщені на забезпечення безпеки та оборони.

Зменшення кількості внутрішніх джерел фінансування, таких як державні гранти або програми підтримки, також створює додаткові труднощі. Оскільки державні кошти, як правило, перерозподіляються на військові потреби, підприємницькі університети змушені шукати альтернативні джерела інвестицій. Одним із можливих шляхів є залучення міжнародних донорів та інвесторів, проте міжнародні фінансові організації часто побоюються вкладати кошти в регіони, де тривають бойові дії, через високий рівень ризиків і можливі збитки.

Важливо також зазначити, що підприємницькі університети залежать від інтеграції з бізнесом та інноваційним сектором економіки, які під час війни теж зазнають значних втрат. Компанії скорочують інвестиції в науково-дослідні та інноваційні проєкти, що ще більше ускладнює університетам залучення коштів для розвитку інфраструктури та підтримки досліджень. В умовах війни спостерігається зниження попиту на науково-дослідницькі послуги, що робить модель підприємницького університету менш ефективною і гальмує її розвиток. Крім того, для успішного залучення інвестицій університети повинні активно працювати над підвищенням своєї репутації на міжнародній арені. Війна часто негативно впливає на імідж країни, але університети можуть використовувати це як можливість для зміцнення своєї ролі як інноваційних центрів, здатних пропонувати рішення для глобальних проблем. Наприклад, дослідження в галузі медичних технологій, інновацій у сфері енергетики або екологічної безпеки можуть отримати значну підтримку з боку міжнародних партнерів, якщо університет зможе довести свою експертність та важливість у цих сферах.